

Nr 204.

Av herr Nylander, om ändring av tullen å spiralslangar.

I tulltaxan ej särskilt nämnda varor av järnplåt eller järnbleck tulltaxeras för närvarande enligt följande grunder:

		Tull för 100 kg kronor
Järn: plåt- och bleckvaror, ej särskilt nämnda:		
877	emaljerade	E 40:—
	andra slag, vägande per stycke:	
	20 kg eller däröver:	
878	pressade, svetsade eller förzinkade	N 8:—
879	andra	N 6:—
	mindre än 20 kg men ej mindre än 1 kg:	
880	elevatorskoppor	N 10:—
881	andra	E 15:—

Anm. till nr 878—879 och 881. Fat samt andra kärl och behållare av järnplåt med invändig beklädnad av aluminium tulltaxeras efter vad för plåt- och bleckvaror, ej särskilt nämnda, är stadgat, med tillägg av 75 % av tullen.

882	mindre än 1 kg	E 20:—
-----	--------------------------	--------

Anm. För varor, hänförliga till nr 881—882 och vägande per stycke högst 10 kg, tillkommer såsom särskild tilläggstull, då de äro förgyllda eller försilvrade, 80 kr. för 100 kg, och då de äro polerade, förnicklade, lackerade, förmässingade eller förkoppade, 35 kr. för 100 kg.

För de icke emaljerade varorna utgår tullen sålunda med olika belopp allt efter varans vikt per stycke. Detta förhållande leder i vissa fall till en tullbeskattnng, som torde få anses vara mindre lämplig.

Vid tulltaxering av järnvaror är det stundom icke möjligt att avgöra, huruvida varan framställts av plåt eller kallvalsade band, varför jämväl åtskilliga artiklar av sistnämnda material bliva hänförliga till ovanstående nummer. Tullen kan emellertid då bliva beroende av huruvida varan tillverkats i större eller mindre längder. Så är förhållandet i fråga om s. k. böjliga slangar, som numera kunna framställas i längder om flera hundra meter.

Dylika slangar tillverkas vanligen av galvaniserade järnband men även av förnicklade järnband och av förnicklade eller polerade band av annan metall än järn. Tullen för nämnda material utgör nu:

för järnband 6:— eller 8:— kr. för 100 kg (tulltaxenr 757, 759, 765 eller 766) och

för band av annan metall vanligen 10:— kr. för 100 kg (tulltaxenr 899).

För band av järn med en bredd av högst 10 mm, vilka falla under tulltaxen 765 eller 766, höjes tullen med 15 procent, om varan är galvaniserad eller överdragen med annan oädel metall med undantag av koppar och kopparlegeringar.

I böjliga metallslangar ingår vanligen även packningsmaterial, vartill användes garn, asbest eller kautschuk. Slangar för vissa ändamål pläga vidare överspinnas eller överflätas med spånadsämne.

Slangar av här ifrågavarande beskaffenhet äro nu underkastade följande olika tullsatser, nämligen slangar,

tillverkade av järnband och förekommande i sådana längder,

att vikten per stycke uppgår till:

20 kg eller däröver	8:—	kr. för 100 kg
mindre än 20 kg men mer än 10 kg	15:—	» » » »
10 kg eller därunder men ej mindre än 1 kg:		
galvaniserade	15:—	» » » »
förnicklade	50:—	» » » »
mindre än 1 kg:		
galvaniserade	20:—	» » » »
förnicklade	55:—	» » » »

tillverkade av band av annan metall än järn (oavsett vikten per stycke):

utan ytbetäckning	50:—	kr. för 100 kg
förnicklade	75:—	» » » »
med annan ytbetäckning än förnickling eller förtening	85:—	» » » »

Mot denna differentiering av tullen kunna flera vägande invändningar göras. Uppdelningen i olika viktklasser har uppenbarligen tillkommit för att erhålla en rättvis avvägning av tullen allt efter plåtvarornas grövre eller finare beskaffenhet. En sådan uppdelning leder emellertid icke till en lämplig tullbeskattning av böjliga slangar. I fråga om de förnicklade slangarna har vidare ytbetäckningen icke blivit anbragt å varan, sedan den färdigställt, utan redan å halvfabrikatet. Såsom förut angivits är tullen å förnicklade järnband antingen densamma som för oförnicklade, eller, då varans bredd icke överstiger 100 mm, endast 15 procent högre än tullen för oförnicklade band. På grund härav kan den tilläggstull, som nu utgår enligt anmärkningen till nr 881—882 för förnicklade varor, vägande per stycke högst 10 kg, ej anses vara motiverad. Då slutligen tillverkningskostnaderna äro i stort sett desamma för slangar av järn som för slangar av annan metall och tullskillnaden för halvfabrikatet i vissa fall endast uppgår till 80 öre och aldrig överstiger 4 kr. för 100 kg, synes någon uppdelning allt efter materialets beskaffenhet ej heller vara påkallad. Böjliga slangar torde sålunda kunna upptagas i tulltaxan under avdelning XV C, som omfattar »Arbeten av oädel metall utan avseende å metallens art».

Med hänsyn till de olika tillverkningskostnader, som äro förenade med framställningen av böjliga slangar av olika dimensioner, kan en enhetlig tull icke lämpligen fastställas för alla sådana slangar. Till grund för en differentiering av tullen synes böra läggas slangarnas inre diameter, en indelningsgrund, som

ansluter sig till gängse fabrikations- och handelskutym och även äger motsvarighet i nu gällande tulltaxa beträffande vissa slag av järnrör (tulltaxenr 731/2). Verkställda utredningar hava visat, att artikeln bör uppdelas å två nummer, det ena omfattande slangar med en invändig diameter av högst 13 mm och det andra slangar av större invändig diameter, samt att tullen vid de olika numren lämpligen bör fastställas till 50 resp. 30 kr. per 100 kg, motsvarande omkring 10 procent av varuvärdet. Nettotullskyddet skulle enligt erhållna uppgifter då komma att motsvara mellan 7—9 procent av tillverkningskostnaderna.

På grund härav får jag hemställa,

att riksdagen ville besluta, att under avdelning XV C i gällande tulltaxa från och med den dag Kungl. Maj:t bestämmer måtte intagas två nya nummer av följande lydelse:

Spiralslangar (böjliga slangar), även
överklädda, med en invändig dia-
meter av:

940:1	13 mm eller därunder	N 100 kg 50:— kr.
940:2	mer än 13 mm	N 100 kg 30:— kr.

Stockholm den 21 januari 1933.

Erik Nylander.

